

מ"ת 28784/12/16 - מדינת ישראל נגד ברוך פלח

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 פברואר 2017

מ"ת 28784-12-16 מדינת ישראל נ' פלח(עציר)

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל
המבקשת

נגד
המשיב
ברוך פלח (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד שקד עזרא ליבו

ב"כ המשיב - עו"ד מירון רוזנטל

המשיב הובא על ידי שב"ס

החלטה

1. בפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, ולצידה כתב אישום המייחס לו, ביחד עם אחר (להלן: "אורן"), עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחור העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. מעובדות כתב האישום (אישום ראשון- המיוחס למשיב ולאחר), עולה כי המתלון הינו מכר של המשיב ושל אורן.

בתקופה הרלוונטית המשיב היה חייב כסף למתלון ועל מנת לגבות את החוב- קבעו השניים להיפגש בערב יום 8.10.16 ב"פיצוציה" בנתניה.

המתלון הגיע למקום ושם פגש את המשיב ו-4 אחרים, ואחד מהם הכה את המתלון בפניו או אז המשיב וארבעת האחרים נמלטו מהמקום.

מיד לאחר מכן הלך המתלון ל"פיצוציה" אחרת בנתניה בה סבר כי אורן נמצא על מנת לברר מדוע הותקף ולבקש את עזרתו בגביית החוב מהמשיב.

משפגש המתלון באורן באותה "פיצוציה" התפתחה בין השניים קטטה.

המתלונן נמלט מהמקום לביתו, ובהמשך הערב התקשר אורן למתלונן וסיכם עמו בכזב כי יגיע לביתו של המתלונן שכן טען בפניו שפניו לשלום.

בשעה 23:00 יצא המתלונן לחדר המדרגות בביתו על מנת לעשן סיגריה ומולו הגיחו המשיב ואורן. בנסיבות אלה, דקר אורן את המתלונן באמצעות חפץ חד, ולאחר מכן נמלטו המשיב ואורן מהמקום.

המתלונן הובהל לבית החולים כשהוא שותת דם, באמבולנס שהזעיקו עוברי אורח מהם ביקש המתלונן עזרה. כתוצאה מכך- נגרם לו דימום מסיבי מקרע בעורק הקיבה השמאלי התחתון, שני קרעים במעי הדק והמטומה עם דימום באגן, והוא עבר ניתוח דחוף במהלכו קיבל עירוי של 4 מנות דם.

3. ביום **14.12.16** הוגשו כתב אישום ובקשה למעצרו עד תום ההליכים, ומעצרו הוארך מעת לעת עד ליום **9.1.17**.

בדיון מיום **9.1.17** -טענו הצדדים בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיב בתיק.

4. מטעמי ב"כ המבקשת עולה כי בית המשפט צריך ראשית להתרשם מהראיות לכאורה, איכותן ועוצמתן.

אין מחלוקת כי המתלונן הותקף. כנגד המשיב הצטברו די ראיות, וביניהן עדויות המתלונן שמפרט באופן קוהרנטי אירועי התקיפה שעבר ומעורבות המשיב באירועים אלו. המחולל היה בכך שהמתלונן התקשר אל אבי המשיב וביקש כסף שהמשיב חייב לו, ע"ס 30 אלף ₪, ולאחר מספר שיחות הם נפגשים.

הגרסאות של המתלונן סדורות, נערך עימות בין המתלונן ובין הנאשם השני בפרשה, כאשר במהלך העימות הוא לא חוזר בו מגרסתו.

באופן חד-משמעי במהלך העימות המתלונן מטיח כי הנאשם השני דקר אותו בבטן, מתאר "אני ראיתי בעיניים שלי אני יושב מחכה עם סיגריה אתם באים לי...", הוא מכיר את שני המעורבים ומתאר אותם.

בהמשך להחלטת כב' השו' מיכלס מיום **5.12.16**, הוא נחקר בפעם האחרונה ולאחר מכן בוצעו פעולות חקירה נוספות והתקבלו מסמכים נוספים. בשלב זה הוא נמצא בארץ.

הוגשה בקשה לעצור אותו 4 ימים לאחר שעזב את הארץ, אבל ההחלטה נפלה כאשר המעורב השני בכתב האישום הסגיר את עצמו.

הפרכה של האליבי נעשתה בפעולות חקירה מעבר למזכר, כשחברתו של המשיב מסרה הודעה ביום **27.10.16** כשהוא עדיין נמצא בארץ. מדובר במי שיודע שמתנהלות נגדו פעולות חקירה והוא נעלם וטס לחו"ל, ואנשים לא ידעו איפה הוא נמצא.

המתלונן נדקר באופן רציני, נגרמו לו חבלות והוא נזקק לטיפול רפואי. המשיב ואורן נמלטו מהזירה כאשר השאירו אותו מתבוסס בדמו.

המתלונן בשארית כוחותיו כשהיה שותת דם פונה לעזרת עוברים ושבים שיזמינו שירותי חירום. בסופו של דבר הוא מאושפז בבית החולים ונגרמים לו דימום מסיבי בעורק הקיבה, קרעים בקולון ובמע, דימום מווריד באגן וכו'.

יכול להיות שהיה כאן מקום להגיש צו עיכוב יציאה מהארץ, והדבר לא נעשה בטעות. אך לא צריך לבצע טעות נוספת כשהציבור ישלם המחיר.

מעבר לעדויות המתלונן - ישנם מחקרי תקשורת לפיהם המשיב משוחח עם המתלונן מספר פעמים ממכשיר הטלפון של בת זוגו, ביום האירוע יש כ- 17 שיחות על מספר הטלפון של המתלונן מהחברה של המשיב, ומהמעורב הנוסף.

היחידה החוקרת גילתה שבאמצעות משיב זה ניתן יהיה להגיע לנאשם הנוסף שלא הצליחו לאתרו, שבסוף הסגיר עצמו ביום 30.10.16 והמשיב עזב את הארץ ביום למחרת.

המשיב לא נעצר באותו יום, ולא נעשה ניסיון לעצרו.

נוסף על כך יש איכון טלפון נייד של חברת המשיב כששניהם מציינים שהיו יחד, וסרט וידאו אשר מפרך את גרסת האליבי של המשיב, ומראה כי במסיבה בה המשיב טען שהיה לא היו אנשים בשעה שהמשיב טען שהיה בה.

כמו כן ישנן סתירות בין גרסאותיו של המשיב ושל חברתו, כאשר הם מאומתים עם הטענה שהמסיבה הסתיימה מוקדם יותר מאשר טענו.

בנוגע לעילת המעצר -ת"פ 3746-12-16 הינו תיק תלוי ועומד כנגד המשיב, בבימ"ש השלום בנתניה, במסגרתו מיוחסים לו 2 אישומים של סחר בסם והוא עצור גם בתיק הזה.

כרגע נמצא במעצר בשני התיקים ושם ממתינים לתסקיר מעצר ליום 23.1.17.

קיום שני התיקים יחד מגבירים מסוכנותו של המשיב, על אף שאין לו הרשעות קודמות.

מדובר בעילת מסוכנות אינהרנטית למשיב, לנוכח העובדה כי העבירה מבוצעת בצוותא ותוך שימוש בכלי נשק קר.

לעניין הימלטות מהדין- הרי שמדובר בכרטיסים שניקנו באותו היום בו טס המשיב בהם נכתב באנגלית issue date ב- 31 באוקטובר.

המסמך מאת סוכנת הנסיעות שטוענת שביום 28.9 פנה אליה המשיב- אינו מגובה בתצהיר.

5. מטעמי ב"כ המשיב עולה כי המשיב נעצר ביום **19.10.16** והובא לאחר חקירה לבימ"ש שלום בפ"ת שם התבקשה הארכת מעצרו למשך 6 ימים. למרות זאת, הוא שוחרר באותו יום בשעה 20:00, נלקח למעצר בית עד ליום 23.10.16.

מעיון בחומר החקירה עולה כי "הפרכת האליבי שלו" לכאורה, מתועדת במזכר מיום 20.12.16 של השוטר ניר זרביב שדיבר עם הבעלים של המקום ולא נחקר, לא מסר עדות לשוטרים, ועל בסיס שיחה זו בלבד "מופרך" האליבי.

מדובר בבחור שנאמר כי הוא בעלי המקום אולם אינו עד תביעה, אין ת.ז. שלו ואין למבקשת שום פרט עליו חוץ ממספר טלפון שלו.

הסרטונים בתיק מצומצמים לזווית מסוימת.

מהחקירה של החברה שלו עולה כי היה מאוחר בלילה, יכול להיות ששטו במסיבה, לא יודעת שעה, וכשיצאו טוענת שלא היו במקום המכוסה ע"י המצלמה- למרות זאת הדבר לא נבדק ולא נחקר.

בנוסף, מוסר המשיב פרטים של אנשים נוספים שהיה איתם במסיבה.

למרות שבעדותו מוסר כי מדובר בשעה 20:30 עד 21:00 המבקשת כתבה שעה 20:00.

המשיב מסר כי היה עם בת זוגו - אם לא במסיבה אז בבית איתה, והלכו לישון בשעה 23:00.

מהבקשה עולה כי המשיב היה מאוכן בנתניה, אבל פלט האיכון שלו מראה שיש לו איכונים ביום 4.10.16 ו- 10.10.16. בת הזוג שהיא אישה חופשיה ולא מפקחת של המשיב מאוכנת בשעה 21:02 כשהאירוע תרחש בשעה 23:00.

האנטנה חולשת על אזור עד לשכונות דרומיות של נתניה, שם מתגורר המשיב.

צוין כי המשיב כביכול נמלט מהארץ למרות שמדובר בטענת שווא.

בערב שמחה תורה, כשהובא המשיב להארכת מעצר בבימ"ש שלום פתח תקווה, התברר כי התביעה לא הביאה את התיק, הודיעה כי לא תגיש בקשה, ושחררה אותו. כלומר הוא שוחרר כדין, לא היה מחדל מבחינתו.

הוא יצא מהארץ רק ביום- **31.10.16**. היינו 8 ימים לאחר מכן. כלומר אם היה רוצה לברוח- יכול היה לעשות כן לאחר הדין הנ"ל כיוון שהיה משוחרר ללא תנאים.

מסמך חתום על ידי סוכנת הנסיעות שמצהירה שכבר ב - 29/9 פנה אליה המשיב וביקש ממנה למצוא לו יעדים וכרטיסים לטיול לתאילנד.

אירוע הדקירה קרה ביום 8.10, כך שלא נסע בניסיון להימלט.

המשיב היה אמור לחזור ביום 6.12.16 אבל הקדים ביום כי שמע שמחפשים אותו לחקירה.

לא הוגשה כל בקשה בסמוך לעזיבתו את הארץ.

אין למשיב עבר פלילי.

המשיב והשותף בכתב האישום מעולם לא טענו שלא מכירים אחד את השני אבל לא כל תקשורת בניהם מצביעה על שקשרו קשר, מדובר באנשים שמדברים.

אורן, הנאשם הנוסף, עצור עד תום ההליכים בהסכמה.

לענין עילת המעצר -

הקשיים בראיות, כפי שהובאו לעיל, לרבות הסתירות הרבות בעדויות, המהוות נדבך מרכזי ועיקרי בבקשת המדינה למעצר עד תום ההליכים, נוגסים בתשתית הראייתית הלכאורית הקיימת כנגד המשיב.

אף אם ייטען כי קיימות 'ראיות לכאורה', עוצמתן חלשה, ובשל כך, נוטה הכף לעבר שחרורו של המשיב.

על כל זה יש להוסיף את העובדה שמדובר במי שכבר נחקר נעצר ושוחרר על ידי בית המשפט בגין עבירה זו ולמעשה מדובר כאן במעשה בית דין.

בנוסף בעיון בבקשות המעצר עד תום ההליכים שהוגשו על ידי המשיבה נכתבו שקרים גסים והטעיות לדוגמא: בבקשה למעצר עד תום ההליכים שהוגשה בעניינו של אורן רחבי מסיימת הפרקליטה את הבקשה וכותבת כי המשיב בבקשה זו שהה בתנאים מגבילים - מעצר בית מלא, ונמלט בזמן ששהה בתנאים מגבילים.

6. דין ומסקנות

חומר החקירה מקים תשתית ראייתית לכאורית מוצקה כנגד המשיב, ואף למעלה מזה.

ראיות לכאורה

אין חולק בנוגע לעצם התרחשותו של האירוע האלים בו הותקף המתלונן, נדקר בפתח ביתו במועד האמור, ונגרמו לו חבלות קשות בגופו.

בחינת חומר החקירה מעלה כי **מן הפן האחד** ניצב גרסת המתלונן- שבחינתה מעלה תמונה קוהרנטית וסדורה לאופן התרחשות האירועים וזהות המבצעים, הנתמכת בקיומו של **מניע** מובהק מצד המשיב ואורן רחבי (להלן: "אורן") לפגוע בו ביום האירוע; **ומן הפן השני**- עדותם הרעועה והפתלתלה של המשיב ואורן, הנסתרת בכל צעד ושעל.

מהודעתו של המתלונן מיום **10.10.16** עולה הכרות חברית מוקדמת בינו לבין הנאשם הנוסף בתיק - אורן, במשך כשלוש שנים עובר לאירוע, והוא אף הכיר לו את המשיב, ממנו קנה סמים והחייב לו כסף (עמ' 2 ש' 21-19).

מלבד היכרותו המוקדמת עם השניים- המתלונן אף זיהה אותם בתמונות שהוצגו לו בעת גביית הודעתו בבית החולים (עמ' 3 ש' 21-23).

בעדויותיו מתאר המתלונן במפורש את האלימות שהופעלה כלפיו בעת המפגש בינו לבין המשיב ועוד ארבעה אנשים, כשלבדיו **"פתאום אחד האנשים נתן לי פצצה לפני"** (הודעתו מיום 10.10.16 ש' 15-16) וכי **"פתאום קיבלתי פצצה באוזן ימין"** (הודעתו מיום 27.10.16 ש' 38).

אף בהמשך עדותו מעיד המתלונן באופן מפורט וברור אודות אירוע האלימות בביתו, זאת לאחר שאורן התקשר אליו בהמשך הערב בהציגו מצג שווא כי רוצה להתפייס, וכשיצא למדרגות ביתו מעיד כי **"ראיתי את אורן וברוכי מאחוריו עם קפוצ'ון ואולר, והרגשתי מכה בבטן והם ברחו"** (ש' 24-25).

בנקודה זו מעיד המתלונן ב"רחל בתך הקטנה" כי אורן הוא שדקר אותו ביד ימין והמשיב ברח איתו מהמקום (עמ' 2 ש' 1-6; עמ' 4 ש' 7), ומתאר כי לבש קפוצ'ון לבן (עמ' 2 ש' 13; הודעה מיום 27.10.16 ש' 44).

אף בעימות בין המתלונן לאורן התייחס המתלונן לקיומו של אדם נוסף עמו, והטיח באורן לשאלה מה עשה לו **"דקר אותי בבטן, פעם אחרת (צ"ל-פעם אחת- נ.ב) וזהו ברח, זהו הלכו אני הלכתי צד שני"** (ש' 8 לעימות) ולא נרתע אף כשניסה אורן להכחיש זאת.

כמו כן במהלך העימות חזר המתלונן על גרסתו לפיה **"אני ראיתי בעיניים שלי אני יושב מחכה עם סיגריה אתם באים לי..."** (ש' 14) כל זאת כשניכר מהדברים בין השניים כי לא קל למתלונן לומר את הדברים לאור חברותו עם אורן.

אודות הדקירה מסר המתלונן כבר בהודעה למוקד 100 של המשטרה, עת נשמע אומר כי אורן רחבי דקר אותו (מסומן צ"ח) וכן בדו"ח הפעולה לשוטר תומר דוק שהגיע למקום (מסומן ע"ה).

לאור המפורט, הרי שהמתלונן מזהה באופן ברור וחד משמעי את המשיב, אותו מכיר הכרות קודמת, נוקב בשמו ומתאר אינטראקציות קודמות עמו, מזהה אותו בתמונה ומתאר את לבושו באירוע.

המתלון מתאר חלקו של כל אחד מהמעורבים וכך- מתאר את המשיב כמי שחבר לאורן והיה נוכח בעת בדקירתו, מקפיד להעיד רק אודות מה שהתרחש, ולהבחין בין חלקו של המשיב לזה של אורן שדקר בפועל, ואף בין חלקו של המשיב לאדם שהכה בראשו ב"פיצוציה" קודם לכן, מציין במפורש כי המשיב לא דקר אלא הגיע אליו ביחד עם אורן, וברח עמו מהמקום לאחר הדקירה, וכן מקפיד לציין כי לא ראה את הסכין עצמה (עמ' 4 ש' 9).

גם לשאלה האם שניהם החזיקו סכינים -ענה המתלון כי אורן היה ראשון והוא זה שדקר אותו (עמ' 2 ש' 14-15). לבסוף, אף שולל המתלון אירועי אלימות נוספים עם השניים (עמ' 4 ש' 12-14).

בתיק החקירה קיימת עדות לפיה בעת האירוע נשמעו מכות מחדר הדרגות של הבניין (ראו הודעתה של אינגה בוינגו), ובסמוך לאחר האירוע- יצא המתלון לרחוב וביקש את עזרתם של עובדי אורח תוך שהוא אומר "דקרו אותי, דקרו אותי" (ראו הודעתה של תהילה לוי ש' 17).

בנסיבות אלה, המתלון מזהה את המשיב במפורש ובאופן שאינו מותיר ספק, מתאר את האירוע באופן סדור וקוהרנטי, מעלה מניע סביר מצד המשיב לפגיעה בו, וניכר כי אינו מבקש להשחיר את פניו של המשיב, אדרבא- מייחס לו חלק קטן יותר באירוע.

למותר לציין כי גרסה זו נתמכת באיכון טלפון של בת זוגו של המשיב, שלפי טענת שניהם כנ"ל- היו יחד בערב האירוע, ולא נפרדו, באופן שממקם את המשיב באזור מגוריו של המתלון בנתניה, ובניגוד לגרסתו כי היה במסיבה בחדרה.

אף איכון הטלפון הנייד של אורן מעלה כי בעת האירוע הגיע למרכז נתניה (כשהמתלון מאוכן אף הוא באזור מלון פארק בנתניה).

למותר לציין כי מפלט השיחות ביום האירוע בין השלושה עולה כי סמוך לפני האירוע בין השעות **22:30-23:03** היה קשר טלפוני בין המתלון לאורן, של כ-5 שיחות יוצאות ונכנסות, ובין אורן למשיב (באמצעות טלפון של בת זוגו של המשיב)- 35 שיחות והודעות טקסט בין השעות **20:56-23:49**.

לעומת גרסה בהירה ומהימנה זו מצד המתלון- גרסת המשיב בעייתית, ממנה עולות סתירות רבות למול עדויות אחרות, שקרים, וחצאי אמיתות.

יש לציין כי המשיב מציין אליבי לפיו היה במסיבה עם בת זוגו וחברים בערב האירוע שהסתיימה בסביבות חצות הלילה (חקירתו מיום 20.10.16 ש' 20-15), שנתמך לכאורה ע"י בת הזוג שמעידה כי לאחר מכן הלכו הביתה התקלחו והלכו לישון.

בחקירתו מיום **7.12.16** מעומת המשיב עם סתירה באליו שמסר לפיו עזב את המסיבה בחצות הלילה בעוד **שבעל המקום** בו נערכה המסיבה מסר כי היא הסתיימה כבר בשעה 20:00, ואף מעומת עם מצלמות אבטחה במקום המסיבה ממנו עולה כי אכן בשעה זו קהל החל להתפזר, וטוען לראשונה גרסה כבושה לפיה עצרו לאכול ולשתות (ש' 18-20) ולאחר מכן שותק (ש' 29).

יש לציין כי סתירה נוספת עולה נוכח גרסתה של בת זוגו בכך שההסבר שלה לפער הנ"ל בין השעות הוא שישבו על הדשא במקום שאינו מכוסה ע"י מצלמת האבטחה (עדות מיום 7.11.16 ש' 38-39).

גרסתה של בת הזוג לא רק סותרת את גרסת המשיב אלא אף את מזכרו של רס"ר ניר זרביב ממנו עולה כי בצפייה במצלמות האבטחה של המסיבה- לא זיהה את המשיב ובת זוגו חרף סריקת כל המצלמות במקום, וכי הסתיימה כבר בשעה 20:00.

כך, אין בפני המשיב הסברים לפלט שיחות טלפון עובר לאירוע בין הטלפון הנייד של עדי אפיה, שלטענת המשיב נכח עמו ועם בת זוגו במסיבה ביום האירוע, למתלון בשעה 21:28 ול-17 (!) שיחות בין הטלפון הנייד של בת זוגו לאורן- למרות שגם עדי אפיה (עדות מיום 5.12.16 ש' 2, ש' 10-13, ש' 21) וגם בת הזוג של המשיב (עדות מיום 7.11.16 ש' 12-23, ש' 73, ש' 66) מעידים כי אינם מכירים את המתלון, ובת הזוג מכחישה כי דיברה עם אורן או כי יש לה את המספר שלו (שם, ש' 21-27, ש' 52-62) ומטבע הדברים אינה יודעת להסביר 17 שיחות מהטלפון שלה לאדם שאין לה כל קשר עמו.

באופן דומה המשיב נותר ללא מענה לכך ששיחה התבצעה מהטלפון של בת זוגו אל המתלון ביום האירוע השעה 21:02.

בנקודה זו יוער כי לא זו בלבד שהמשיב מכחיש כי ביצע את השיחות אלא אף מכחיש כי מכיר את המתלון כלל (שם, ש' 32-36; וחקירתו מיום 20.10.16 ש' 49-54), באופן שאף מחדד את הסתירה בין עדותם של עדים אלה -לעדו (ש' 37-47).

בנקודה זו יוער כי שקר מהותי מתגלע בגרסתו זו של המשיב, לפיו אינו מכיר את המתלון כלל, בעוד שאלויבא גרסתה של אימו, רבקה רחבי, לא זו בלבד שהמתלון חבר של המשיב אלא "היה בן בית אצלה" (הודעתה מיום 18.10.16 ש' 83).

לסתירה המהותית בגרסאות הנ"ל מוסיפה גרסתו של אורן, לפיה אף הוא מכחיש כי שוחח עם המשיב או עם בת זוגו בערב האירוע כנ"ל חרף פלט השיחות (חקירתו מיום 2.11.16 עמ' 2 ש' 30-37).

למותר לציין כי שקריו של אורן הינם ניכרים, למשל מקום בו מוטח בו כי מכשירו הנייד אוכן בערב האירוע במרכז נתניה, בסמוך לבית המתלון, שעה 22:30, ומנסה לטעון כי מדובר במספר שאינו בשימוש מזה שלושה חודשים- בניגוד מוחלט לגרסת בנו בן ה-12 שמסר כי ביום האירוע התקשר אליו לאותו מספר טלפון (הודעתו של

הבן מיום 18.10.16 ש' 24-29).

יש לציין כי משנשאל אורן מספך פעמים אם יודע מי דקב את המתלונן- הוא שותק (חקירתו מיום 2.11.16 ש' 79-82), אך מודה כי עובר לאירוע, באותו יום, התפתחה קטטה בינו לבין המתלונן ב"פיצוציה" (שם, ש' 84-88, ש' 106)- קטטה עליה העיד אף אברהם ביגמי בעל ה"פיצוציה".

יש לציין כי מחקירתו של אורן מיום 30.10.16- עולה כי מיד לאחר האירוע "נעלם" ולטענתו נסע לצפון במשך 3 שבועות עם בחורה, כשהוא מסרב למסור מידע היכן היה ועם מי, וטען כי הבין שמבוקש לחקירה רק יומיים קודם לכן משיחה עם חבר.

למען הסר ספק יובהר כי לא נעלם מעיני דו"ח הצפייה מיום 13.10.16 מאת רס"ל שרון אברגיל, של מצלמות האבטחה ב"פיצוציה" ביום האירוע, שעות ספורות קודם לכן בו נצפה המתלונן כשהוא תוקף את אורן, ובתגובה- אורן נותן לו אגרוף בפניו ומתפתחת קטטה שבמהלכה נראה המתלונן כשהוא מכה את אורן בתנועה של אגרוף/דקירה.

אולם לא זו בלבד שאין בכך כדי לקעקע את גרסת המתלונן כי אם אדרבא- מחזקת אותה בכך שמקימה כאמור **מניע מובהק** לדקירתו ע"י אורן כשעה לאחר מכן(!).

בנסיבות אלה, קיימת תשתית ראייתית מוצקה למעורבותו של המשיב ביחד עם אורן בדקירתו של המתלונן כמפורט בכתב האישום.

עילות מעצר

העבירה המיוחסת למשיב מגלה עילת מסוכנות סטוטורית בהתאם **לסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -מעצרים), תשנ"ו-1996**, בהיותו של האירוע -אירוע אלים מאוד, שבוצע בצוותא, תוך שימוש בנשק קר, וגרימת חבלות קשות מאוד למתלונן שאף הופקר במקום כשהוא שותת דם בעוד המשיב ואורן נמלטים מהמקום מבלי להזעיק עזרה ומבלי לדעת מה מצבו.

עוד יצוין כי מדובר באירוע מתמשך על רקע חוב כספי של המשיב למתלונן, בעטיו במהלך ערב שלם - השלושה מצויים בקשר טלפוני, המתלונן נפגש עם כל אחד מהם במקומות שונים בעיר, מתקוטט עם שניהם, ולאחר מכן- השניים מגיעים לביתו, והאירוע מסלים לכדי דקירת המתלונן.

עם זאת לא ניתן להתעלם מכך שחלקו של המשיב שפניו הינו קטן באופן משמעותי מחלקו של אורן, שלכאורה הינו בעל המניע העיקרי ושיצע את הדקירה בפועל, כמו גם העובדה כי נעדר כל עבר פלילי.

בכל הנוגע לעילות שיבוש הליכים והימלטות- הרי שאלו מוחלשות בענייננו.

בנסיבות אלה, המשיב נעצר ביום **19.10.16**, היינו כשבוע וחצי לאחר האירוע, וזאת עד ליום 20.10.16 בערב, עת שוחרר למעצר בית מלא עד ליום **23.10.16**.

מטיעוני הצדדים עולה כי בדיון שהיה אמור להיערך בבימ"ש ביום 23.10.16, ערב שמחת תורה, אליו הגיע המשיב ביחד עם מפקחיו- לא הובא תיק המשטרה ע"י המבקשת ולא נפתחה בקשה מתאימה להארכת מעצרו.

בנסיבות אלה, ויתר המבקשת על בקשה להארכת מעצרו של המשיב.

יש לציין כי אין חולק שבשלב זה לא הוצא כל צו לעיכוב מיציאתו של המשיב מהארץ.

מכרטיס הטיסה שרכש והוצג לבימ"ש, כמו גם דו"ח כניסות ויציאות שלו מהארץ מנתב"ג, עולה כי רק ביום **31.10.16** עזב המשיב את הארץ וטס לחו"ל, ביחד עם עדי אפיה שנחקר אף הוא בתיק זה.

יש לציין כי למרות שהכרטיס שנקנה הינו כרטיס הלוך ושוב עד ליום **6.11.16** - שב המשיב לארץ יום קודם לכן, היינו **ב-5.11.16**, כיוון שלפי הטענה הבין כי הוא דרוש לחקירה.

ויודגש: רק ביום **3.11.16** הוציאה המבקשת צו מעצר נגד המשיב (שנקלט במערכת בימ"ש רק ביום **4.11.16** בצהרים).

יש לציין כי ביום בו טס המשיב לחו"ל הינו היום בו אורן הסגיר עצמו למשטרה, וכי טס שעה ששתי חקירות פליליות במתנהלות נגדו במקביל- בתיק זה ובתיק נוסף.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך כי היה בידי המשיב אפשרות להימלט, בהיותו בחו"ל, וכל זאת שעה שלא היו כל תנאי שחרור בעניינו, ולא רק שלא עשה כן אלא אף הקדים לשוב לארץ והתייצב לחקירה.

בנסיבות המפורטות לעיל, יש אף כדי להקחות את החשש מפני שיבוש הליכים, הואיל וככל שרצה בכך המשיב - הייתה לו שהות רבה לעשות כן.

7. לאור האמור, מצאתי כי הגם שקיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב וכי קיימת עילת מעצר מכוח מסוכנות כלפי המתלונן והציבור, הרי שנוכח חלקו בכתב האישום, העדר עבר פלילי, והפחתה ניכרת בחשש לשיבוש הליכים או הימלטות - יש מקום להפנות את המשיב לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר שיבחן אפשרותו שחרורו לחלופת מעצר/העברתו למעצר בפקא"ל - ליום 13.2.17 שעה 10:30.

8. מזכירות ביהמ"ש תשלח העתק הפרוטוקול לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר המעצר עד מועד הדין הקבוע, וזאת תוך מתן תשומת לב לעובדה כי תסקיר מעצר התבקש והתקבל בתיק אחר התלוי ועומד כנגד המשיב, ועל כן יוכל השירות להחיש הגשת תסקיר המעצר בסד זמנים קצר, כפי שנקבע.

9. המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדין באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום י' שבט תשע"ז, 06/02/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת